

MESTRE DE CAPÇALERA

Escrits essencials d'educació

A càrrec de Toni Giménez i Fajardo

DÓNAM LA RECEPТА

Fórmules magistrals en educació?

Hi pot haver fórmules magistrals en educació? Receptes per a tothom igual? Una mena de "farmaciola educativa"? Un servei d'urgències educatives, de servei permanent les 24 hores? Quina posologia? I els efectes secundaris i les contraindicacions? Hi ha multitud de professionals de l'educació que s'apunten a tota mena de cursets per trobar remeis als problemes educatius immediats. Les receptes són inútils perquè no tenen en compte cada context en particular en què han de ser aplicades.¹ Més que de grans teories pedagògiques, hauríem de parlar de microteories educatives, aplicades en un entorn concret, en un cas en particular. Contextualitzar la teoria com a fonament de la pràctica educativa. Tenir en compte la complexitat cada ésser humà i el seu context, la complexitat de les relacions personals, la construcció personal de la realitat i, per tant, de la veritat. Ser dona o ser home, l'edat cronològica, la cultura que ens ha acollit i que ens ha mostrat la seva manera de comprendre el món. Una pedagogia dialògica, oberta, adaptada a les circumstàncies.² Podem tenir orientacions generals, experiències compartides, llibres-guia, però hi ha massa literatura escrita sobre com solucionar els problemes que no té en compte les contraindicacions, els efectes secundaris i allò inesperat que sempre es dona en l'acte educatiu, a part de què cal tenir en compte que cada persona és un món, un món de possibilitats que acaba donant sempre sorpreses, un camí únic i propi. En educació no existeix cap solució universal. En això consisteix la dificultat, la fragilitat i l'enorme interès de l'empresa educativa: no es pot decidir res de manera abstracte i aplicar-se mecànicament.³ L'educació progressista, per posar un exemple, funciona millor en famílies acomodades, amb pares interessats en l'educació i fills motivats.⁴ Cada grup social s'ha d'atendre a partir de les seves idiosincràsies. La major dificultat rau en entomar la realitat pluricultural dels centres educatius.

Novembre 2021.

---

¹ Salvador Cardús, *El desconcert de l'educació*, Barcelona: La Campana, 2000: 15.

² Francesc Torralba, *Blanquerna: l'herència d'un estil*, Barcelona: Fundació Blanquerna, 1996: 37.

³ Philippe Meirieu, *El món no és cap joguina*, Barcelona: Graó, 2007: 96.

⁴ Howard Gardner, *La mente no escolarizada*, Barcelona: Paidós, 1993.